

97. Winnaars

10 juni 2010

Gisteren waren er dus verkiezingen voor de Tweede Kamer. Grootste winnaar is de PVV. Van 9 naar 24 zetels. Bij de PVV van Geert Wilders zijn drie dingen zeer opvallend. Ten eerste dat de PVV de enige partij is die het Europese Parlement wil opheffen. De toch al zeer zwakke tegenhanger van de Brusselse achterkamertjes wil hij laten verdwijnen. De democratische legitimatie van de EU zou met die opheffing dalen tot nul. Als groot voorstander van Europa - maar, let wel, niet van het vigerende Europa' - acht ik het opheffen van het Europese Parlement een trieste zaak; hoe gebrekkig dat parlement ook moge functioneren. Zie column nr. 85. Dat niet alleen, het roept de vraag op wanneer dhr. Wilders de volgende stap gaat zetten: opheffing van het Nederlandse parlement, eenvoudig omdat hij het niet meer nodig heeft; nodig om aan de macht te komen.

Dat brengt mij op het tweede opvallende punt. De PVV is een partij waar je zoals bekend geen lid van kunt worden. Inhoudelijke inspraak is dus niet geregeld, ofwel geheel afhankelijk van de mate waarin dhr. Wilders zich zelf met een idee of standpunt kan verenigen. Iemand die zich bij zo'n beweging aansluit heeft die behoefte aan (materiële) inspraak blijkbaar niet. Blijft over de (formele) behoefte aan macht. Pure macht als politiek equivalent van l'art pour l'art. Terwijl andere partijen macht willen om bepaalde ideeën te kunnen verwezenlijken, ligt de balans bij de PVV andersom. Eerst de macht. En dan? Iedereen met enig historisch besef weet waar dat toe leidt. Uit macht is sinds de middeleeuwen nooit iets goeds voortgekomen. Nu geloof ik niet dat dhr. Wilders een potentiële dictator is, maar in zijn kielzog kunnen de meest negatieve elementen de politieke arena gaan beheersen. Het is te hopen - hoe ijdel die hoop ook lijkt - dat dhr. Wilders zich dat gevaar tijdig bewust wordt en zijn partij omvormt.

Er is een derde punt. De leugen; vriendelijker gezegd, de inconsequentie. Dhr. Wilders noemt de 9e juni in zijn overwinningstoespraak de dag van de democratie. Zijn eigen partij is daar alles behalve een voorbeeld van. Voorts predikt dhr. Wilders vrijheid. Maar de citotoets wordt verplicht. En die vrijheid is gebonden aan voorwaarden, eerst moet de Koran worden verboden, en de moskee. En een deel van de samenleving krijgt levenslang. Ongeruimd staat netjes.

Nog een opmerking over de verkiezingsuitslag. Rutte's VVD kreeg ruim 20 % van de stemmen, dat betekent echter (maal het opkomstpercentage van 74,6 %) 15,2 % van de stemgerechtigden, op de voet gevolgd door Job Cohens PvdA. De PVV kreeg met anderhalfmiljoen bijna 16 % van de stemmen, ofwel 11,6 % van de kiesgerechtigden. De Partij van de Lege Zetels was daarentegen met 25,4 % van de kiesgerechtigden verreweg de grootste winnaar. Als de democratische legitimatie serieus genomen zou worden, zouden er dus 38 (!) zetels in de Kamer leeg moeten blijven. Kiescommissie en pers vonden het vooralsnog niet nodig aandacht te besteden aan al degenen die op het bestaande systeem afgeknapt zijn. (Op *Het Parool* van 8 juni na.) Natuurlijk volgt uit het zo-niet een hoe-dan-wel, althans niet als het om de inhoud van een besluit gaat, maar enige structurele, puur formele herzieningen die de rechter onafhankelijk maken, het bestuur verhinderen haar eigen pseudowetten te maken en waar de grenzen van overheidsbemoediging geformuleerd worden, zouden aan de orde gesteld kunnen worden. Om de PLZ de wind uit de zeilen te nemen. Ik geef toe, we krijgen er de handen niet voor op elkaar. Men besteedt zijn aandacht liever aan Wilders en spektakel. Hij en ik hebben één ding gemeenschappelijk: het is droevig dat we zo gewonnen hebben.

Uw columnist, V.L., woordvoerder PLZ